

MUNKAÜGYI
1.

2015

20

Érkezett: 2016 MARE 25

Pld. 3 Mell. 3x15 db
Érk. módja: postán / gyűjtőládán / személyesen /
e-mailen / faxon / hivatali kézbesítéssel / hivatali kapur /
aláírás E

T.
MAGYARORSZÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA
részére!

T
MISKOLCI KÖZIGAZGATÁSI- ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
mint első fokú bíróság útján!

Budapest, 2016. március 25.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz Alaptörvény ellenes bírói döntéssel szemben az Abtv. 27. §-a alapján

Alulírt "KIS" Szerelő és Kereskedő Kft.

mint indítványozó -

csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk, a

útján - az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény ("Abtv.") 27. §-a alapján.

A jelen alkotmányjogi panasz Abtv. 27. és 29-31. §§-aiban meghatározott befogadhatósági feltételeknek való megfelelésének részletes ismertetését a lenti (3) pont tartalmazza.

(1) AZ INDÍTVÁNYOZÓ ÉS A JOGI KÉPVISELŐ

1. Az indítványozó:

"KIS" Szerelő és Kereskedő Kft.

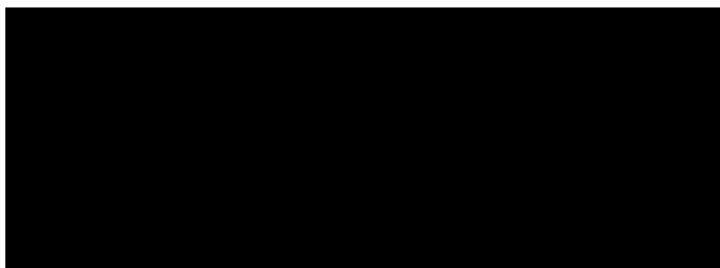

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/698-0/2016
Érkezett:	2016 APR 05.
Példány:	3
Melléklet:	3 + 3

5.

2. Az indítványozó jogi képviselője:

3. A jogi képviselő meghatalmazását 1. sz. mellékletként, az indítványozó cégkivonatát 2. sz. mellékletként, ügyvezetőjének aláírási címpéldányát 3. sz. mellékletként csatoljuk.

(2) AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁSKÖRÉT ÉS AZ INDÍTVÁNYOZÓ INDÍTVÁNYOZÓI JOGOSULTSÁGÁT MEGALAPOZÓ RENDELKEZÉS

4. Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontja valamint az Abtv. 27. §-a állapítja meg.

5. Az indítványozó indítványozói jogosultságát az Abtv. 27. §-a alapozza meg.

(3) TÉNYÁLLÁS, A VIZSGÁLANDÓ BÍRÓI DÖNTÉS, AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI ÉS AZ INDÍTVÁNYOZÓ ÉRINTETTSÉGE

(a) Tényállás

6. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Adóigazgatósága (az "Elsőfokú Adóhatóság") adóellenőrzést folytatott le az indítványozónál, amelyben 3243768269 sz. alatt elsőfokú határozatot (az "Elsőfokú Határozat") hozott. Az Elsőfokú Határozattal szemben az indítványozó fellebbezéssel élt. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-Magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (a "Másodfokú Adóhatóság") 2014. december 8-án, 3799494436 szám alatt hozott másodfokú határozatot (a "Másodfokú Határozat").

7. Az indítványozót a fellebbezés során meghatalmazott jogi képviselő, ■■■■■ ügyvéd képviselte, akinek meghatalmazása a fellebbezéshez került csatolásra.

8. Tekintettel az indítványozó meghatalmazott jogi képviselője egészségügyi problémáira, az indítványozó ügyvezetői, ■■■■■ 2014 őszén személyesen jártak el a Másodfokú Adóhatóság előtt hiánypótlás és további iratok benyújtása során, és 2014 decemberében külön telefonon is érdeklődtek a Másodfokú Határozat kézbesítése

érdekében. A telefonos egyeztetés során a Másodfokú Adóhatóság érdemi tájékoztatást nem adott a Másodfokú Határozat meghozataláról illetve megküldéséről.

9. Az indítványozó ügyvezetőinek személyes és telefonos eljárása során a Másodfokú Adóhatóság tudomást szerzett az indítványozó meghatalmazott jogi képviselőjének egészségügyi problémáiról és arról, hogy az indítványozóval történő kapcsolattartás közvetlenül az indítványozón keresztül biztosított. A Másodfokú Adóhatóság erre tekintettel 2014. december 8-án azzal küldte meg a Másodfokú Határozatot kézbesítésre az Elsőfokú Adóhatóságnak, hogy azt az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (az "Art.") 124. § (7) bekezdésében foglaltakra tekintettel mind az adózó indítványozó, mind pedig a meghatalmazott jogi képviselő részére ugyanazon a napon postázva küldjék meg. Az adóhatósági iratot 4 sz. mellékletként csatoljuk.
10. Az indítványozó, meghatalmazott jogi képviselője egészségügyi állapotának romlására tekintettel, 2014. december 29-én visszavonta az ügyvédi meghatalmazást, és ezt ugyanezen a napon írásban bejelentette a Másodfokú Adóhatóság részére. A bejelentést - amelyből kitűnik, hogy az indítványozó korábban telefonon is egyeztetett a Másodfokú Adóhatósággal, és tájékoztatta a Másodfokú Adóhatóságot a megbízott jogi képviselővel történő kapcsolattartás akadályoztatásáról - 5. sz. mellékletként csatoljuk.
11. Az Elsőfokú Adóhatóság 2015. január 16-án megküldte a Másodfokú Határozatot az indítványozó részére, amelyet 2015. január 19-én kézbesítettek. Ezt követően az indítványozó - legjobb tudomása szerint - a Pp. 330. § (2) bekezdésében meghatározott 30 napos határidőn belül, 2015. február 11-én keresetet terjesztett elő a Miskolci Közigazgatási- és Munkaügyi Bíróság (az "Elsőfokú Bíróság") előtt, amelyben érdemben támadta a Másodfokú Határozat ténybeli és jogalapját.
12. Az Elsőfokú Bíróság 24.K.27.114/2015/2 sz. végzésével a Pp, 130. § (1) bekezdés h) pontja alapján, elkésettségre hivatkozva, idézés kibocsátása nélkül elutasította az indítványozó keresetlevelét (az "Elsőfokú Végzés"). Az Elsőfokú Végzést 6. sz. mellékletként csatoljuk.
13. Az indítványozó az Elsőfokú Végzés indokolásából szerzett tudomást arról, hogy az Elsőfokú Adóhatóság 2014. december 10-én postázta a Másodfokú Határozatot az indítványozó korábbi jogi képviselője részére, amelyet 2014. december 12-én először, majd 2014. december 18-én másodszor kíséreltek meg kézbesíteni. Mivel a küldemény "nem kereste" jelzéssel érkezett vissza a feladóhoz, az Elsőfokú Végzés szerint a Másodfokú Határozat az Art. 124. § (1) bekezdés b) pontja alapján a második kézbesítési kísérletet követő ötödik munkanapon, 2014. december 30-án jogerőre emelkedett. Az indítványozó erről azért nem értesült, mert az Elsőfokú Adóhivatal annak ellenére nem

tájékoztatta a kézbesítési vélelem beálltáról, hogy az Art 124. § (8) és (9) bekezdése ezt kifejezetten előírja.

14. Az indítványozó fellebbezést terjesztett elő az Elsőfokú Végzéssel szemben, amelyet a Miskolci Törvényszék (a "**Másodfokú Bíróság**") 1.Kpkf.50.030/2015/2 sz. végzésével jogerősen elutasított (a "**Másodfokú Végzés**"). A Másodfokú Végzést 7. sz. mellékletként csatoljuk.
15. A Másodfokú Végzéssel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyet a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.I.35.532/2015/5 sz. végzésével (a "**Felülvizsgálati Végzés**") elutasított. A Felülvizsgálati Végzést 8. sz. mellékletként csatoljuk.
16. Az indítványozó korábbi meghatalmazott jogi képviselője daganatos megbetegedésével kapcsolatban rendelkezésre álló iratot 9. sz. mellékletként csatoljuk.

(b) A vizsgálandó bírói döntés, az eljárás megindításának indokai és az indítványozó érintettsége
17. A vizsgálandó bírói döntés a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.532/2015/5 sz. Felülvizsgálati Végzése. A Felülvizsgálati Végzést az indítványozó 2016. január 29-én vette kézhez. A Felülvizsgálati Végzéssel szemben jogorvoslati lehetőség nincs.
18. A Felülvizsgálati Végzés a bírósági eljárást befejező döntés. A Felülvizsgálati Végzés továbbá az ügy érdemében hozott döntés abból a szempontból, hogy érdemben dönt arról, jogosult-e az indítványozó az érintett közigazgatási döntések bírói felülvizsgálatát kérni, gyakorolhatja-e a lenti (4) pontban meghatározott alapjogait; ezért az alapjog sérelmét a Felülvizsgálati Végzés valósítja meg, további, ügydöntő határozattal nem orvosolható módon.¹
19. A Felülvizsgálati Végzést a lenti (5) pontban részletesen kifejtett indokok alapján érdemben befolyásolta a jelen panaszban sérelmezett alapjog-sértés, mivel ha az érintett alapjogokat tiszteletben tartották volna, akkor az Elsőfokú Bíróság nem utasította volna el az indítványozó keresetlevelét elkésettség miatt, idézés kibocsátása nélkül, és a Másodfokú Bíróság valamint a Kúria nem hagyta volna helyben az Elsőfokú Végzést, illetve érdemben tárgyalta volna az ügyet.

¹ V.ö. 3057/2015 (III.15.) AB határozat, 23.

20. A Felülvizsgálati Végzés ezért alapvető alkotmányjogi jelentőségű is, mert közvetlenül érinti az indítványozó jogorvoslatra, bírósághoz való fordulásra, tisztességes eljárásra vonatkozó alapjogait. A Felülvizsgálati Végzés ugyanis közvetlenül érinti az indítványozó tényleges lehetőségét arra, hogy a közigazgatási határozat bírói felülvizsgálatát kérje.
21. A Felülvizsgálati Végzés az indítványozót, mint a közigazgatási per felperesét közvetlenül érinti,² mivel a Felülvizsgálati Végzés megfosztotta attól az Alaptörvényben biztosított jogától, hogy a Másodfokú Határozattal szemben jogorvoslattal éljen, illetve azok felülvizsgálata érdekében bírósághoz forduljon, amely érdemben, tisztességes eljárásban dönt az indítványozó jogairól és kötelezettségeiről.

(4) AZ ALAPTÖRVÉNY SÉRTETT RENDELKEZÉSE

22. A Felülvizsgálati Végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében meghatározott jogorvoslati jogot, amely szerint "*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*"
23. A Felülvizsgálati Végzés sérti továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott bírósághoz fordulás jogát, amely szerint "*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy (...) valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el*" és a XXIV. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogot, amely szerint "*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.*"
24. A Felülvizsgálati Végzés sérti továbbá az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés b) pontját is, amely szerint "*A bíróság dönt (...) a közigazgatási határozatok törvényességéről.*"

(5) A SÉRELMEZETT BÍRÓI DÖNTÉS ALAPTÖRVÉNY ELLENTÉTESSÉGÉNEK INDOKOLÁSA

25. A Felülvizsgálati Végzés sérti az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogot, illetve a bírósághoz való fordulás és tisztességes eljárás jogát azért, mert (a) nem veszi figyelembe, hogy az adóhatóság az Art 124. § (8) és (9) bekezdését megszegve elmulasztotta tájékoztatni az indítványozót a kézbesítési vélelem beálltáról; és (b) nem értékeli, hogy az Elsőfokú Adóhatóság az indítványozó eljárása és a Másodfokú

² V.ö. "Polgári eljárásban az alperes illetve a felperes, büntető ügyekben a terhelt érintettsége nem kíván külön bizonyítást (...)" Az alkotmányjogi panasz kézikönyve, szerk: Bitskey Botond és Török Beáta, HVG-Orac, Budapest, 2014, 190. o.

Adóhatóság utasítása ellenére nem kézbesítette a Másodfokú Határozatot - a meghatalmazott jogi képviselő mellett, azzal egyidejűleg - az indítványozó részére is az Art 124. § (7) bekezdésével összhangban; figyelemmel arra, hogy (c) az indítványozó rosszhiszemősége nem merülhet fel; a rendelkezésre álló iratok alapján egyértelmű, hogy nem a kézbesítés késleltetése illetve megghiúsítása volt a célja.

26. A jelen alkotmányjogi panasz nem a Felülvizsgálati Végzés szakjogi jogszerűségének felülvizsgálatára irányul. Nem azt kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság vizsgálja felül, hogy a Másodfokú Határozattal kapcsolatos kézbesítési vélelem 2016. december 30-án beállt. Kérelmünk arra irányul, hogy a T. Alkotmánybíróság vizsgálja meg azt, hogy az indítványozó fent megjelölt alapjogait sérti-e, hogy elkesétség miatt annak ellenére érdemi vizsgálat nélkül elutasították keresetét, hogy a kézbesítési vélelem beálltáról, és következképpen a perindítási határidő napjáról a jogszabály kifejezett előírása ellenére nem kapott tájékoztatást, illetve a Másodfokú Adóhatóság indítványozó tájékoztatása alapján kiadott kifejezett utasítása ellenére az Elsőfokú Adóhatóság nem kézbesítette részére egyidejűleg a Másodfokú Határozatot, és rosszhiszemőség, joggal való visszaélés vagy rendeltetésellenes joggyakorlás gyanúja nem merülhet fel. A fenti döntés szakjogi következményeinek levonása a bíróságok hatáskörébe tartozik; lásd a lenti 48. pontot.

(a) A Felülvizsgálati Végzés Alaptörvény-ellenesen nem értékeli az Elsőfokú Adóhatóság tájékoztatási kötelezettségének megszegését

27. Az Art. 124. § (8) és (9) bekezdése alapján az Elsőfokú Adóhatóságnak a kézbesítési vélelem beálltáról tájékoztatnia kell az adózót. Az Elsőfokú Adóhatóságnak egyrészt - az Art 124. § (8) bekezdésben meghatározott módon - a honlapján közzé kell tennie a címzett és a kézbesítési vélelemmel érintett állami adóhatósági irat adatait és a telefonszámot, amelyen az adózó a kézbesítési vélelemmel érintett irat átvétele tekintetében tájékozódhat. Másrészt az Elsőfokú Adóhatóságnak - az Art. 124. § (9) bekezdésében meghatározottak szerint - a honlapon való közzététellel egyidejűleg elektronikus úton is értesíteni kell a fentiekről a jogi személy adózó ügyfélkapuval rendelkező törvényes képviselőjét és a kézbesítési vélelemmel érintett ügyben eljáró, ügyfélkapuval rendelkező meghatalmazottját is.
28. A Felülvizsgálati Végzés csak azt vizsgálta, hogy az Art 124. § (1) bekezdés b) pontja alapján a kézbesítési vélelem beállt, és nem vette figyelembe az Art. 124. § (8) és (9) bekezdésében meghatározott kötelezettség elmulasztását, és azt, hogy erre tekintettel az indítványozó nem kapott tájékoztatást a kézbesítési vélelem beálltáról, illetve ebből következően a Másodfokú Határozat bírói felülvizsgálata kezdeményezésére nyitva álló határidő kezdő időpontjáról.

29. Erre tekintettel a Felülvizsgálati Végzés Alaptörvény-ellenes. Az jogorvoslathoz való jog immanens tartalma az indítványozó, mint ügyfél jogairól egyedi jelleggel érdemben rendelkező közigazgatási, közhatalmi döntések bírói felülvizsgálata iránt előterjesztett kérelem lehetősége. A jogorvoslati jog tényleges és hatékony érvényesíthetőségének pedig elengedhetetlen feltétele a felülvizsgálható döntésről való tényleges tudomásszerzés, a "*tudomásszerzés garantáltsága*".³
30. Tekintettel arra, hogy a jogorvoslati jog a jogbiztonság követelményének megfelelően nem lehet parttalan, nem vezethet az államigazgatás kiszámítható és hatékony működésének akadályozásához, az Art. 124. § (1), (1a), (8) és (9) bekezdései alkotmányos egyensúlyt teremtenek a jogorvoslathoz való jog gyakorlásának eljárási garanciái és az igazságszolgáltatás hatékony működéséhez fűződő érdekek között.⁴ Eszerint - az (1) bekezdésben meghatározott módon - a kézbesítési vélelem beáll a postai kézbesítés második megkísérlését követő ötödik munkanapon, ha az adózó, illetve képviselője részére szabályosan megküldött iratot a posta "*nem kereste*" jelzéssel küldi vissza az adóhatóságnak; biztosítandó a közigazgatás és az igazságszolgáltatás hatékony működését. Ugyanakkor az adóhatóság köteles - a (8) bekezdésben meghatározott módon - internetes felületen közzétenni, és - a (9) bekezdésben meghatározott módon - ügyfélkapun keresztül tájékoztatni az adózót a kézbesítési vélelem beálltáról, annak érdekében, hogy a "*tudomásszerzés garantáltsága*" biztosítva legyen, és az adózó ténylegesen gyakorolni tudja, a törvény által előírt határidőben azt Alaptörvény által biztosított jogorvoslati jogát.
31. Az Art. nem rendelkezik arról, hogy mi a következménye az adóhatóság Art. 124. § (8) és (9) bekezdésében meghatározott tájékoztatási kötelezettsége elmulasztásának. Az Alaptörvényt sérti azonban a Felülvizsgálati Végzés azáltal, hogy felborítja a jogorvoslathoz való jog gyakorlásának eljárási garanciái és az igazságszolgáltatás hatékony működéséhez fűződő érdekek közötti alkotmányos egyensúlyt, amikor nem veszi figyelembe az Elsőfokú Adóhatóság Art. 124. § (8) és (9) bekezdésében meghatározott tájékoztatási kötelezettségének elmulasztását, és ennek hatását az indítványozó jogorvoslati jogának tényleges gyakorolhatóságára. Más szóval, a Felülvizsgálati Végzés megfelelhet ugyan az Art. 124. § (1) bekezdése nyelvtani értelmezésének, azonban kiüresíti az indítványozó jogorvoslati jogának tényleges érvényesíthetőségét biztosító rendelkezéseket. Ezért a Felülvizsgálati Végzés sérti az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogát.

³ 46/2003 (X.16.) AB Határozat IV.3; 24/1999 (VI.30.) AB Határozat; 5/1992. (I. 30.) AB határozat.

⁴ 46/2003 (X.16.) AB Határozat IV.1.

32. A fenti okok miatt a Felülvizsgálati Végzés sérti továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott bírósághoz fordulás jogát⁵ valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogot.⁶ A Felülvizsgálati Végzés ugyanis alaptörvény ellenesen megfosztotta az indítványozót attól, hogy a Másodfokú Határozattal szemben bírósághoz forduljon, és a bíróság érdemben döntsön az indítványozó jogairól és kötelezettségeiről, beleértve a közigazgatási eljárás alkotmányosságának biztosítását.
33. A fenti Alaptörvény-ellenesség pedig a Felülvizsgálati Végzést érdemben befolyásolta, mivel az Elsőfokú Bíróság ennek alapján döntött a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításáról, a Másodfokú Bíróság és a Kúria pedig ennek alapján hagyta helyben az Elsőfokú Végzést, amely miatt nem került sor a tényleges és érdemi felülvizgálatra.
- (b) *A Felülvizsgálati Végzés Alaptörvény-ellenesen nem értékeli, hogy az Elsőfokú Adóhatóság elmulasztotta a határozat egyidejű megküldését az indítványozó részére*
34. Az Art 124. § (7) bekezdése szerint az adóhatósági irat - a meghatalmazott képviselő mellett, és azzal egyidejűleg - a meghatalmazott képviselővel rendelkező adózó részére is kézbesíthető. Az Art. nem szabályozza, hogy milyen esetekben áll fenn ez a lehetőség, milyen feltételek mellett élhet vele az adóhatóság, és milyen esetekben fordulhat elő, hogy az adóhatóság, az Alaptörvény sérelmének elkerülése érdekében, az Art. kifejezett szabálya hiányában is köteles egyidejűleg az indítványozó részére is kézbesíteni az iratot.
35. Az indítványozóval folytatott egyeztetések alapján a Másodfokú Adóhatóság 2014. december 8-án azzal az utasítással küldte meg az Elsőfokú Adóhatóságnak a Másodfokú Határozatot, hogy azt az Art. 124. § (7) pontja alapján egyidejűleg kézbesítse az indítványozó meghatalmazott jogi képviselője és az indítványozó részére. Az Elsőfokú Adóhatóság azonban 2014. december 10-én csak az indítványozó meghatalmazott jogi képviselője részére küldte meg a másodfokú határozatot.
36. Az Elsőfokú Adóhatóság ezzel megsértette az indítványozó jogorvoslathoz való jogát, abban az esetben is, ha az Art 124. § (7) bekezdésnek nyelvtani értelmezésének esetleg megfelelhett. A jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony érvényesíthetősége ugyanis megköveteli, hogy, ha az indítványozó egyeztetett a Másodfokú Adóhatósággal arról, hogy a kapcsolattartás közvetlenül az indítványozón keresztül biztosított, és a

⁵ V.ö. AB 15/1993.(III.12.) AB Határozat, amely szerint "az államigazgatási határozatok bíróság előtti megtámadhatósága nem a jogorvoslathoz való jogból fakad, hanem a bíróságoknak az Alkotmány 50. §-ának (2) bekezdésében, valamint 70/K. §-ában megállapított hatásköréből."

⁶ Tekintettel arra, hogy a közigazgatási eljárásban is érvényesülnie kell a tisztességes eljáráshoz való jognak, v.ö.: 2/2000. (II. 25.) AB Határozat, 10/2001 (IV.12.) AB Határozat.

Másodfokú Adóhatóság ennek megfelelően utasította az Elsőfokú Hatóságot, hogy az Art. 124. § (7) bekezdésének megfelelően közvetlenül az indítványozó részére is küldjék meg a határozatot, akkor az iratot ténylegesen, egyidejűleg küldjék meg az indítványozó részére.

37. Egyrészt ugyanis az indítványozó ebben az esetben alappal számít arra, hogy az adóhatósági iratot - az Art. 124. § (7) bekezdésének megfelelően - egyidejűleg részére is megküldik, és így értesül róla, illetve a bírói felülvizsgálata kezdeményezésére nyitva álló határidő kezdő időpontjáról. Másrészt, ez nem akadályozza az államigazgatás illetve az igazságszolgáltatás hatékony működését, mivel semmi akadálya annak, hogy az első fokú szerv teljesítse a másodfok utasítását; ez nem jár többletköltséggel, és nem vezet az eljárás elhúzódsához.
38. Az Art 124. § (7) bekezdése szerinti egyidejű kézbesítés elmulasztásának érdemi vizsgálatát a Felülvizsgálati Végzés arra tekintettel utasította el, hogy arra az indítványozó korábban a peres eljárás során nem hivatkozott. Az Elsőfokú Adóhatóság Alaptörvény-ellenes eljárására vonatkozó hivatkozás vizsgálatának a Pp. alapján történő elutasítása azonban összeegyeztethetetlen az Alaptörvényben meghatározott jogorvoslathoz való joggal. Az eljáró bíróságok hivatalból, az eljárás minden szakaszában kötelesek biztosítani az alapjogok érvényesülését; a Felülvizsgálati Végzés tehát csak akkor nem sértette volna az indítványozó jogorvoslati jogát, ha helyt ad az indítványozó felülvizsgálati kérelmének, és a kereset érdemi vizsgálatára utasítja az Elsőfokú Bíróságot.⁷
39. A fentiekre tekintettel a Felülvizsgálati Végzés sérti az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogát azért is, mert figyelmen kívül hagyja azt, hogy az Elsőfokú Adóhatóság az indítványozó jogorvoslathoz való jogát sértő módon nem kézbesítette - az Art. 124. § (7) bekezdésében meghatározott módon - az indítványozó részére is a Másodfokú Határozatot.

⁷ A Legfelsőbb Bíróság a 1/2009. számú KJE határozatban maga állapította meg, hogy abban az esetben, ha a közigazgatási határozat, illetve eljárás (a konkrét esetben a Ket.-nek nem megfelelő döntésforma) "*nem csupán eljárási jogszabályt, hanem alkotmányos alapjogokat (jogorvoslathoz, tisztességes eljáráshoz, a bírósághoz forduláshoz való jogot), és a Pp. 1. §-ában, 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelveket is sérti, [akkor] a jogsértő hatósági döntést a bíróságnak tartalma alapján érdemben kell vizsgálni még akkor is, ha a fél a döntés formájának hibájára nem hivatkozik.*" Ez következik abból, hogy a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során alkotmányos követelmény a közigazgatási határozat illetve a közigazgatási eljárás törvényességének érdemi elbírálása (v.ö. 39/1997.(VII.1.) AB Határozat) és abból, hogy a Pp olyan értelmezése, amely kizárná vagy korlátozná azt, hogy a bíróság a közigazgatási határozatot illetve felülvizsgálva a fentiek szerint érdemben elbírálja a jogvitát, ellentétes lenne az Alaptörvénnyel (v.ö. 62/2003.(XII.15.) AB Határozat, amely szerint "*a hatalommegosztás rendszerében a hatalmi ágak, az alkotmányos szervek egymás működését, a hatáskörök gyakorlását nem akadályozhatják*").

40. A fenti okok miatt a Felülvizsgálati Végzés sérti továbbá az Alaptörvény XXVIII cikk (1) bekezdésében meghatározott bírósághoz fordulás jogát⁸ valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogot.⁹ A Felülvizsgálati Végzés ugyanis Alaptörvény-ellenesen megfosztotta az indítványozót attól, hogy a Másodfokú Határozattal szemben bírósághoz forduljon, és a bíróság érdemben döntsön az indítványozó jogairól és kötelezettségeiről, beleértve a közigazgatási eljárás alkotmányosságának biztosítását.
41. A fenti Alaptörvény-ellenesség pedig a Felülvizsgálati Végzést érdemben befolyásolta, mivel ennek alapján döntött az Elsőfokú Bíróság keresetlevél kibocsátása nélküli elutasítása vonatkozó Elsőfokú Végzés és az azt helyben hagyó Másodfokú Végzés helyben hagyásáról, amely miatt nem került sor a tényleges és érdemi eljárásra.

(c) *Az indítványozó jóhiszeműen járt el*

42. A Felülvizsgálati Végzés nem sérthetné az indítványozó alapjogait, ha az indítványozó - ahogy azt az alperes adóhivatal a per során állította - rosszhiszeműen, visszaélésszerűen járt volna el, és a kézbesítésre vonatkozó jogszabályokban biztosított jogai rendeltetésszerűen gyakorlásával kísérelte volna meg a kézbesítést késleltetni vagy megghiúsítani. Az indítványozó meghatalmazott jogi képviselője azonban - ahogy a fenti 8. és 16. pontban előadtuk, és a 10. sz. mellékletként csatolt iratok bizonyítják - egészségügyi problémák miatt nem volt képes tartani a kapcsolatot az adóhatóságokkal. Az indítványozó ügyvezetői pedig erre tekintettel - ahogy azt a fenti 8-10. pontban részletesen kifejtettük, és az 4 és 5. sz. mellékletként csatolt levélből és adóhatósági utasításból kitűnik - 2014 ősze és decembere során folyamatosan személyesen egyeztetettek a Másodfokú Adóhatósággal, és tájékoztatták a Másodfokú Adóhatóságot arról, hogy a kézbesítés csak közvetlenül az indítványozó részére biztosított, és erre tekintettel az Art 124. § (7) bekezdése szerinti egyidejű kézbesítés indokolt. Ha az indítványozó célja a kézbesítés megghiúsítása, késleltetése lett volna, akkor nem a Másodfokú Adóhatósággal folyamatosan egyeztetve járt volna el, nem tájékoztatta volna a Másodfokú Hatóságot az egyidejű kézbesítés szükségességéről. A bizonyítékok tehát nem csak nem támasztják alá, hanem kifejezetten cáfolják, hogy az indítványozó visszaélésszerű, rosszhiszeműen járt volna el.

⁸ V.ö. AB 15/1993.(III.12.) AB Határozat, amely szerint "az államigazgatási határozatok bíróság előtti megtámadhatósága nem a jogorvoslathoz való jogból fakad, hanem a bíróságoknak az Alkotmány 50. §-ának (2) bekezdésében, valamint 70/K. §-ában megállapított hatásköréből."

⁹ Tekintettel arra, hogy a közigazgatási eljárásban is érvényesülnie kell a tisztességes eljáráshoz való jognak, v.ö.: 2/2000. (II. 25.) AB Határozat, 10/2001 (IV.12.) AB Határozat

43. Megjegyezzük, hogy az alperes adóhatóságok az eljárás során nem állították, hogy az Art. 124. § (8) és (9) bekezdésében meghatározott tájékoztatási kötelezettség ne terhelné, vagy azt, hogy annak eleget tett volna. Mi több, a releváns időpontban - 2015 tavaszán - az alperes adóhatóságok maguk sem tekintették úgy, hogy a tájékoztatás hiányában, 2014. december 30-án beállt volna a kézbesítési vélelem; egyértelműen megállapítható, hogy ekkor még az alperes adóhatóságok is úgy tekintették, hogy 2015. január 19-én került kézbesítésre a Másodfokú Határozat.
44. Ezt alátámasztja az indítványozó 2015. január 25-i lekérdezése az adóhatóság kézbesítési vélelemre vonatkozó adatbázisából, amelyet 10 sz. mellékletként csatolunk, és amely nem tüntet fel beállt kézbesítési vélelmet. Ezt alátámasztja továbbá a 2015. március 16-án lekérdezett adófolyószámla kivonat, amelyet 11 sz. mellékletként csatolunk. A kivonaton az adóhatóság minden érintett adónem tekintetében 2015. február 3. napját - vagyis 2015. január 19-től számított tizenöt nap lejártát követő első munkanapot - jelöli meg esedékességként. A 12. sz. mellékletként csatolt, 2015. február 2-án kiadott együttes adóigazolás szerint pedig az indítványozónak ebben az időpontban nem volt lejárt adótartozása. Ha az adóhatóságok szerint a kézbesítési vélelem 2014. december 30-án beállt volna, akkor az esedékesség napja 2015. január 15. lett volna, és erre tekintettel 2015. február 2-án hátralékot tartottak volna nyilván az indítványozó terhére.
45. Az Elsőfokú Adóhatóság csak a Másodfokú Végzés meghozatalát követően, 2015. július 9-én tájékoztatta az indítványozót a kézbesítési vélelem 2014. december 30-án történt beálltáról; az adóhatóság internetes adatbázisában 2015. július 9-én megjelent információt és az indítványozó törvényes képviselőjének ügyfélkapujára ugyanazon napon érkezett értesítést 13-14. sz. mellékletként csatoljuk.
46. Jelezzük végül, hogy az indítványozó alapjogi sérelmének orvoslására más eljárás, így pl. a korábbi meghatalmazott jogi képviselővel szembeni kártérítési eljárás nem alkalmas. Ezek nem teszik lehetővé, hogy az indítványozó a Másodfokú Határozattal szembeni érdemi kifogásait bíróság elé terjeszthesse, és azokról a bíróság érdemben döntsön.

(6) KÉRELEM

47. **Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Felülvizsgálat Végzés, vagyis Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.532/2015/5 sz. végzése Alaptörvény ellenes, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott bírósághoz fordulás jogát illetve a XXVIII. cikk (7) bekezdésében meghatározott jogorvoslathoz való jogot illetve a XXIV. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogot, és erre tekintettel semmisítse meg a**

a Felülvizsgálat Végzést, vagyis Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.532/2015/5 sz. végzését.

48. Összhangban a fenti 26. pontban kifejtettekkel, amely szerint panaszunk nem a Felülvizsgálati Végzés szakjogi jogszerűségének felülvizsgálatára, vagyis annak megállapítására irányul, hogy a Másodfokú Határozattal kapcsolatos kézbesítési vélelem 2016. december 30-án nem állt be, az indítványozó alapjogait tiszteletben tartó szakjogi döntés - akár annak megállapítása útján, hogy a kézbesítési vélelem nem állt be, akár annak megállapítása útján, hogy a kézbesítés szabályainak megsértése miatt igazolási kérelemnek van helye, és az Elsőfokú Végzés elleni fellebbezés tartalma szerint annak minősül, akár más jogalapon - az alapügyben eljáró bíróságok hatásköre. Mindazonáltal kérjük, hogy amennyiben a T. Alkotmánybíróság indokoltnak látja, akkor az Abtv. 46. § (3) bekezdése alapján hivatalból alkotmányos követelményként határozza meg, hogy az Art. 124. § (8) és (9) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettség valamint az Art 124. § (7) bekezdésében előírt egyidejű kézbesítés elmulasztása esetén a jóhiszeműen eljáró adózót nem érheti hátrány amiatt, mert nem szerzett tudomást a kézbesítési vélelem beálltáról, és ezért nem tudta a jogerős adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetet a kézbesítési vélelem beálltát követő 30 napon belül előterjeszteni.

(7) EGYÉB NYILATKOZATOK

49. Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére tekintettel nyilatkozunk, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panasz illetve a személyes adatai nyilvánosságra hozatalához hozzájárul; az ezzel kapcsolatos nyilatkozatot 15 sz. mellékletként csatoljuk.
50. Nyilatkozunk arról, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, és nem kezdeményeztünk perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben.

Tisztelettel:

"KIS" Szerelő és Kereskedő Kft

indítványozó

jogi képviselő:

